

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ 1 – 654 03 ΚΑΒΑΛΑ,

+30-2510-223.141, +30-2510-223.283, ✉ metropolitan@imfnth.org,

🌐 <http://www.im-philippon.gr/>

ἀριθμ. πρωτ.: 522.-

Ἐν Καβάλα τῇ 17^ῃ Ἰουνίου 2026.-

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΥΤΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΗΜΩΝ

Πρὸς τὸν ἱερό Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς καὶ πρωταποστολικῆς Μητροπόλεως
τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θάσου
ΕΝΤΑΥΘΑ

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, ἀγαπητοὶ μου Χριστιανοὶ καὶ Χριστιανές,

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τῆς ἀγίας του Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ δομήτορας καὶ ἰδρυτής της, καὶ στήν ὁποία ἀνήκομε ὅλοι ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, κάθε ἡμέρα, μᾶς προσκαλεῖ σὲ ἀνάμνηση καὶ ἱερὴ ἀναφορὰ στοὺς ἀγίους μας, πού ἀποτελοῦν τὰ φωτισμένα ἀπὸ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ οὐράνια καὶ πνευματικὰ σύννεφα¹ τοῦ κόσμου μας, μέσα στὸν ὁποῖο, διαχρονικά, μὲ πολλοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνες, μαρτύρια, ἰδρωῶτες, ὁμολογίες, θυσίες, καὶ μοναδικὴ ἀνδρεία ἐνώπιον ἀθέων τυράννων καὶ διεστραμμένων ἀνθρώπων, ὡμολόγησαν τὴν πίστη τους στὸν Χριστό, καὶ σὰν ἅγιοι ἀποτελοῦν πλέον τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα πρότυπα καὶ ζωντανὰ παραδείγματα, πού μᾶς καθοδηγοῦν στήν πορεία γιὰ τὴν σωτηρία μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο.

Τέτοια μοναδικὰ καὶ οὐράνια παραδείγματα ἐπάνω στῆ γῆ μας, εἶναι καὶ οἱ πρωτοκορυφαῖοι ἅγιοι Ἀπόστολοι **ΠΕΤΡΟΣ** καὶ **ΠΑΥΛΟΣ**, οἱ ὁποῖοι, κάθε χρόνο, γιὰ εἴκοσι (20) αἰῶνες τώρα, στὶς εἴκοσι ἑννέα (29) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, φωτίζουν μὲ τὴν ἀγία τους ζωὴ, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅλους ἐμᾶς, πού ζοῦμε μέσα σὲ μιὰ κοινωνία πού συνεχῶς βασανίζεται ἀπὸ τὴν ἀθεΐα, τὴν ἀπιστία, τὴν ἀσυδοσία, τὴν ἀχαριστία, τὴν φιλαυτία, τὴν κενοδοξία, τὴν κακία, τὴν ἀφιλία, τὴν διαστροφὴ, τὴν ξεδιαντροπία, τὴν ἀπανθρωπιά, τὴν βία, τὴν ἐγκληματικότητα, τὴν καταστροφικότητα, τὴν ὑπερηφάνια, τὴν ματαιοφροσύνη, τὴν ἀσυνέπεια, τὴν σύγχιση, τὴν ἀνασφάλεια, τὴν μοναξιά, τὴν ἀσθένεια, τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο.

Γιὰ ἐμᾶς, τοὺς κατοίκους καὶ γηγενεῖς τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀγιασμένου τόπου τῶν Φιλίππων, ὁ μέγας καὶ ἅγιος Ἀπόστολος τοῦ **ΧΡΙΣΤΟΥ**, ὁ **ΠΑΥΛΟΣ**, πού εἶναι καὶ

¹ πρβλ. Ἐβρ. 12, ¹: «Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα».-

ὁ θεμελιωτὴς τῆς χριστιανικῆς πίστεως στὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Μακεδονία μας, ἀλλὰ καὶ σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ἀποτελεῖ τὸ καύχημα μας, καὶ εἶναι ὁ πνευματικὸς μας πατέρας. Εἶναι αὐτὸς ποὺ ἴδρυσε τὴν πρωταποστολικὴ τοπικὴ Ἐκκλησία μας, τῶν Φιλίππων, καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θάσου. Γιὰ αἰῶνες καὶ μέσα στὴν ἱστορία τοῦ τόπου μας, μὲ πρώτη τὴν ἁγία **ΛΥΔΙΑ** τὴν Φιλιππησία καὶ μὲ ὅλους τοὺς Χριστιανούς καὶ ὅλες τὶς Χριστιανές, μαζὺ μὲ τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Διακόνους, τοὺς Μοναχοὺς, τὶς Μοναχές, καὶ τοὺς λαϊκοὺς πιστοὺς, καὶ παρ' ὅλη τὴν ἀνθρωπίνη ἀδυναμία, τὰ λάθη καὶ τὶς πτώσεις μας, ἐμεῖς συνεχίζουμε νὰ ἔχουμε μέσα στὰ σώματά μας, ποὺ ὁ ἀπόστολος **ΠΑΥΛΟΣ**, ὀνομάζει «*ὄστράκινα σκεύη*»², τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεως. Καὶ αὐτὸ τὸ οὐράνιο καὶ θεῖο δῶρο τὸ ὀφείλομε ἐξ ὑπαρχῆς στὸν ἅγιο **ΠΑΥΛΟ**.

Πολλοὶ εἶναι οἱ ὕμνοι καὶ τὰ τροπάρια ποὺ γράφτηκαν γι' αὐτοὺς καὶ ψάλλονται στὶς ἱερὲς ἀκολουθίες μας. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς λέγει γιὰ τὸν Ἀπόστολο **ΠΑΥΛΟ** : «*Σὺ, ὁ κήρυκας τοῦ Χριστοῦ, ποὺ φέρεις γιὰ καύχημά σου τὸν Σταυρό, προετίμησες εἰλικρινὰ ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα τὴν πολυαγαπημένη θεϊκὴ ἀγάπη, ἡ ὁποία ἐνώνει ἐκείνους ποὺ ἀγαποῦν μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ ποθοῦν. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ὠνομάσθηκες καὶ "δέσμιος" τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ προετίμησες τὴν δυσκολία τῶν πειρασμῶν, θεωρῶντάς τιν πρὸ γλυκειὰ ἀπὸ κάθε εἶδους ἀπόλαυση, καὶ ἀξιώθηκες τοῦ τιμημένου θανάτου, ὥστε νὰ βρῖσκεσαι μαζὺ μὲ τὸν Δεσπότη σου· αὐτὸν ἰκέτευε νὰ σώσῃ καὶ νὰ φωτίσῃ τὶς ψυχές μας*»³.

Σὲ μία σημαντικὴ ὁμιλία του γιὰ τὴν ἐορτὴ τῶν δύο πανευφήμων ἀποστόλων **ΠΕΤΡΟΥ** καὶ **ΠΑΥΛΟΥ** γράφει τὸν 14^ο αἰῶνα μ.Χ. ὁ ἅγιος **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ ΠΑΛΑΜΑΣ**, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης⁴ : «*Τί, λοιπόν; Ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶναι ἴδιος μὲ*

² πρβλ. **Β' Κορ. 4, 7-10** : «*Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ*».-

³ **δ' στιχηρὸν τῶν αἰῶνων τῆς ἐορτῆς τῆς 29ης Ἰουνίου. Ἦχος δ'.** Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. «*Ὁ χριστοκῆρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων,* σὺ τὴν πολυέραστον* θεϊαν ἀγάπησιν,* ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσας* τῷ ποθουμένῳ,* εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας* ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος* προσηγορεύθης Χριστοῦ,* τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν* ὡς γλυκύτεραν* τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος,* καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως* ἡξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου* ὃν ἰκέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν*».-

⁴ Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γεννήθηκε τὸ 1296 μ.Χ. στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἀπέθανε στὶς 14 Νοεμβρίου 1359 στὴν Θεσσαλονίκη. Ἦταν μικρασιάτης, μέγας θεολόγος, φιλόσοφος, καὶ λογιώτατος ἐπίσκοπος, μέγας ἀγωνιστὴς ἐναντίον τῶν αἰρετικῶν διδασκαλιῶν καὶ ἀπόψεων ποὺ δὲν δέχονταν ὅτι οἱ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄκτιστες. Ὁ ἴδιος, ὡς μοναχὸς τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἀνεδείχθη ὁ ὑπέρμαχος τοῦ θεολογικοῦ ἡσυχασμοῦ. Αὐτὸς τὸν ἐθεμελίωσε καὶ ἀνεδείχθη μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες θεολογικὲς προσωπικότητες τῆς ὑστεροβυζαντινῆς περιόδου. Μορφώθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη στὶς ἐγκύκλιες σπουδὲς καὶ στὴν φιλοσοφία ἀπὸ τὸν Θεόδωρο Μετοχίτη, τὸν πρῦτανι τότε τοῦ πανεπιστημίου καὶ πρωθυπουργό. Στὸ τέλος μιᾶς διαλέξεως τοῦ ἁγίου Γρηγορίου περὶ τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου τοῦ Ἀριστοτέλη, ποὺ ἔγινε στὰ ἀνάκτορα, ὁ Μετοχίτης εἶπε ὅτι, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἀριστοτέλης θὰ τὸν ἐπαινοῦσε ἐὰν ἦταν παρὼν. Τὰ πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια τῆς ζωῆς του τὰ ἐπέρασε στὰ ἀνάκτορα, διότι μετὰ ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του, ποὺ ἦταν συγκλητικὸς, τελοῦσε ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ αυτοκράτορα Ἀνδρονίκου Β' καὶ ἦταν φίλος τοῦ ἐγγονοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Ἀνδρονίκου. Ἄν καὶ ὅλοι τὸν προώριζαν γιὰ ὑψηλὰ ἀξιώματα, αὐτὸς προετίμησε τὴν ἄσκησι καὶ κατέληξε τελικῶς στὸ ἅγιον Ὁρος.

τὸν Πέτρο στήν ὁμολογία, στὸν ζῆλο, στήν ταπείνωση, στήν ἀγάπη, ἄραγε δὲν ἐπέτυχε καὶ τὰ ἴδια ἔπαθλα ἀπὸ αὐτὸν ποὺ τὰ πάντα τὰ χορηγεῖ μὲ δικαιοῦτατο ζυγὸ καὶ μέτρο καὶ σταθμὰ; Γι' αὐτὸ στὸν Πέτρο βέβαια λέγει, 'σὺ εἶσαι Πέτρος καὶ ἐπάνω σὲ αὐτὴν τὴν πέτρα θὰ οἰκοδομήσω τὴν ἐκκλησία μου'⁵ ἐνῶ γιὰ τὸν Παῦλο τί λέγει πρὸς τὸν Ἀνανία; 'Αὐτὸς εἶναι σκεῦος ἐκλογῆς μου γιὰ νὰ μεταφέρῃ τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων'.⁶ Ποιὸ ὄνομα; Ὅπως δὴποτε αὐτὸ μὲ τὸ ὁποῖο ὠνομασθήκαμε ἐμεῖς, ὡς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποία ὡς θεμέλιο βαστάζει ὁ Πέτρος. Βλέπετε πόση εἶναι ἡ λαμπρότητα καὶ ἡ ὁμοτιμία τοῦ ΠΕΤΡΟΥ καὶ τοῦ ΠΑΥΛΟΥ, καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο βαστάζεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ; Γι' αὐτὸ καὶ αὐτὴ τῶρα ἀπονέμει μία καὶ τὴν ἴδια τιμὴ καὶ στοὺς δύο, ἐορτάζοντας σήμερα καὶ τοὺς δύο μαζὺ ὁμότιμα. Ἀλλὰ ἐμεῖς, ἐξετάζοντας τὸ τέλος τους, ἄς μιμηθοῦμε τὸν τρόπο τῆ ζωῆς τους⁷ καὶ ἐὰν ὄχι τὰ ἄλλα, τούλάχιστον τὴν ἀπὸ τὴν ταπείνωση καὶ μετάνοια διόρθωση⁸ γιατί τὰ ἄλλα βέβαια εἶναι μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καὶ ταιριάζουν σὲ μεγάλους καὶ εἶναι κατάλληλα πρὸς μίμηση ἀπὸ μεγάλους, μερικὰ ἴσως εἶναι τελείως ἀμίμητα ἀπὸ ὅλους, ἡ διόρθωση ὅμως ἀπὸ τὴν μετάνοια ταιριάζει σὲ ἐμᾶς περισσότερο παρὰ σὲ ἐκείνους,

Γιὰ πρώτη φορὰ ἀντεμετώπισε τὸν Βαβλαῆμ, ὅταν, ὁ τελευταῖος, μετέχοντας σὲ συζητήσεις μὲ ἐκπροσώπους τῆς ἐκκλησίας τῆς Δύσεως, προέβαλε τὴν ἀγνωστικίζουσα θεωρία ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὁμιλοῦμε μὲ βεβαιότητα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Υἱοῦ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδύνατη ἡ διεΐδυση τοῦ νοῦ στὶς κινήσεις τοῦ ἀκαταλήπτου Θεοῦ. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀντέταξε ὅτι τοὺς Ὀρθοδόξους χωρίζουν ἀπὸ τοὺς Λατίνους οὐσιώδεις διαφορὲς καὶ ὄχι ἀσήμαντα πράγματα ἢ ὀνόματα. Αὐτὴν τὴν θεολογικὴ ἀντίθεση ἐνέτεινε ἀργότερα ἡ διαφωνία γιὰ τὴν ἀσκητικὴ μέθοδο τῆς «νοεῶς» λεγομένης προσευχῆς. Τότε, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἡσυχαστῶν μετέβη στὴν Θεσσαλονίκη καὶ στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν ἀπόψεών τους, τὶς ὁποῖες ἐπεκύρωσε διπλὴ ἁγία Σύνοδος στὴν πρωτεύουσα τὸ 1341 μ.Χ.. Στὴν δευτέρη φάση τῆς ἡσυχαστικῆς ἐριδος, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο μεταξὺ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ Ἰωάννου Παλαιολόγου, ὁ ἅγιος Γρηγόριος, εὐρισκόμενος κατὰ τὸ πλεῖστον στὴν φυλακὴ, εἶχε σὰν θεολογικὸ του ἀντίπαλο τὸν Γρηγόριο Ἀκίνδυνο. Στὴν τρίτη φάση, μετὰ ἀπὸ τὴν νίκη τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἐξελέγη μητροπολίτης Θεσσαλονίκης (1347 μ.Χ.), ὅπου ἐγκατεστάθη μὲ πολλὴ καθυστέρηση λόγῳ τῶν ἀντιρρήσεων τῶν ἀντικαντακουζηνικῶν Ζηλωτῶν οἱ ὁποῖοι κατεῖχαν τὴν πόλη. Ἔργο του πλέον ὑπῆρξε ἡ συμφιλίωση τῶν πολιτικῶν μεριδῶν τῆς πόλεως, τὴν ὁποία ἐπέτυχε, καὶ ἡ συνέχιση τοῦ θεολογικοῦ ἀγῶνα μὲ ἀντίπαλο αὐτὴν τὴν φορὰ τὸν Νικηφόρο Γρηγορά. Ἡ μεγάλη δραστηριότητά του τοῦ ἐστοίχισε μεταξὺ ἄλλων καὶ μία αἰχμαλωσία ὑπὸ τούρκων πειρατῶν. Ἀπὸ τὰ συγγράμματά του, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουν πέντε (5) ὀγκῶδεις τόμους, ἀξιωματικῶς εἶναι : οἱ δύο (2) «Ἀποδεικτικοὶ Λόγοι», οἱ κατὰ τοῦ Βαβλαῆμ Λόγοι «ὑπὲρ τῶν Ἠσυχαστῶν», οἱ ἑπτὰ (7) «Ἀντιρρητικοὶ Λόγοι κατὰ Ἀκινδύνου», οἱ τέσσαρες (4) «Λόγοι κατὰ Γρηγορά», τὰ ἑκατὸν πενήντα (150) «Κεφάλαια», καὶ οἱ σφιλόμενες «Ὀμιλίαι» του. Εἶναι ἅγιος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στὶς 14 Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, καὶ κατὰ τὴν Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.- (Παναγιώτου Κ. Χρήστου, Ἐκκλησιαστικὴ Γραμματολογία, Πατέρες καὶ Θεολόγοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκδοτικὸς οἶκος Κυρομάνος, Τόμος Β', σελ. 44-49) & (https://el.wikipedia.org/wiki/Γρηγόριος_Παλαμάς)

⁵ πρβλ. **Μτθ. 16**, ¹⁷⁻¹⁹ : «...καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὅ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς».-

⁶ **Πρξ. 9**, ¹⁵⁻¹⁶ : «εἶπε δὲ πρὸς τὸν Ἀνανίαν ὁ Κύριος· πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ· ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν».-

⁷ **Εβρ. 13**, ⁷⁻⁸ : «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».-

ἀφοῦ καὶ καθημερινὰ διαπράττομε ὁ καθένας πολλὰ πταισμάτα ⁸ καὶ ἀπὸ πουθενὰ ἄλλοῦ δὲν ὑπάρχει γιὰ ἐμᾶς ἐλπίδα σωτηρίας, ἐὰν δὲν ἀποσπάσωμε αὐτὴν ἀπὸ τὴν διαρκῆ μετάνοια. Προηγείται ὁμως ἀπὸ τὴν μετάνοια, ἡ ἀναγνώριση καὶ κατανόηση τῶν ἰδικῶν μας πταισμάτων, ἡ ὁποία εἶναι μεγάλη ἀφορμὴ πρὸς ἐξιλέωση· Γιατί λέγει ὁ ψαλμωδὸς προφήτης πρὸς τὸν Θεό· «ἐλέησέ με, γιατί ἐγὼ γνωρίζω τὴν ἀνομία μου» ⁹, ἀποσπῶντας μὲ τὴν ἐπίγνωση τὸ ἔλεος καὶ μὲ τὴν ἐξαγόρευση καὶ αὐτομεμφία θὰ ἀποκομίσω τέλεια τὴν συγχώρηση· γιατί λέγει· «εἶπα, θὰ ἐξαγορεύσω ἐναντίον μου τὴν ἀνομία μου πρὸς τὸν Κύριο, καὶ σὺ συνεχώρησες τὴν ἀσέβεια τῆς καρδιάς μου» ¹⁰· ἐπειδὴ τὴν ἐπίγνωση τῶν ἁμαρτημάτων μας ἀκολουθεῖ ἡ αὐτοκατάκριση, καὶ αὐτὴν, ἡ λύπη γιὰ τὰ ἁμαρτήματα, τὴν ὁποία ὁ Παῦλος ὠνόμασε «λύπη κατὰ Θεόν» ¹¹. Αὐτὴν πάλι τὴν κατὰ Θεὸν λύπη ἀκολουθεῖ ἡ μὲ συντριμμένη καρδιά ἐξομολόγηση καὶ παράκληση πρὸς τὸν Θεό, καὶ ἡ ὑπόσχεση τῆς ἀποχῆς στὸ ἐξῆς ἀπὸ τὶς κακίες· καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ μετάνοια»¹².

Γι' αὐτὸν τὸν μέγιστο Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν, τὸν ἅγιο ΠΑΥΛΟ, γράφει καὶ ὁ ἅγιος ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως¹³ κατὰ

⁸ Ἰακ. 3, ^{2α} : «Πολλὰ γὰρ πταίμεν ἅπαντες».-

⁹ πρβλ. Ψαλμ. 50, ³⁻⁵ : «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός».-

¹⁰ Ψαλμ. 31, ⁵ : «Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα· ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδιάς μου».-

¹¹ Β' Κορ. 7, ¹⁰ : «Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται».-

¹² ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὁμιλία ΚΗ' ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ΕΠΕ Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἔργα, Τόμ. 10^{ος}, σελ. 216, ⁵ - 219, ¹⁶ : «Τί οὖν; Ἐπειδὴ περὶ ὁ αὐτός ἐστὶ τῷ Πέτρῳ τὴν ὁμολογίαν, τὸν ζῆλον, τὴν ταπεινώσιν, τὴν ἀγάπην, ἄρ' οὐχὶ καὶ τῶν αὐτῶν ἔτυχεν ἐπάθλων παρὰ τοῦ πάντα ἐν ζυγῷ καὶ μέτρῳ καὶ σταθμῷ τιθέντος δικαιοτάτῳ; Καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον; Διὰ τοῦτο Πέτρῳ μὲν φησι, 'σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν', περὶ δὲ τοῦ Παύλου τί φησι πρὸς τὸν Ἀνανίαν; 'Σκευὸς οὗτος ἐκλογῆς μοί ἐστι, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἔθνῶν καὶ βασιλέων'. Ποῖον ὄνομα; Πάντως τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ἡμᾶς, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ἣν ὡς θεμέλιος ὁ Πέτρος βαστάζει. Ὅρατε Πέτρου καὶ Παύλου τὸ περιφανὲς καὶ ὁμότιμον ὄσον, καὶ ὡς ὑπ' ἀμφοτέρων ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία βαστάζεται; Διὰ τοῦτο καὶ αὕτη νῦν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀμφοτέροις νέμει τιμὴν, ὁμοτίμως ἀλλήλοις συνεορτάζουσα σήμερον. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀναθεωροῦντες τούτων τὴν ἐκβασιν, μιμησώμεθα τὴν ἀναστροφὴν· κἂν εἰμὶ τ' ἄλλα, τὴν γοῦν ἐκ ταπεινώσεως καὶ μετανοίας διόρθωσιν· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, μεγάλα καὶ ὕψηλά καὶ μεγάλοις προσήκοντα καὶ μεγάλοις πρὸς μίμησιν ἦκοντα, ἴσως ἐστὶν ἂ καὶ τοῖς πᾶσι τὸ παράπαν ἀμίμητα, ἡ δ' ἐκ μετανοίας διόρθωσις ἡμῖν μᾶλλον ἢ ἐκείνοις προσῆκεν, ὅσω καὶ τῆς ἡμέρας ἐκάστης πολλὰ πταίμεν ἕκαστος καὶ οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἡμῖν ἐλπίς σωτηρίας, εἰ μὴ ταύτην διὰ τῆς διηνεκοῦς μετανοίας ἐπισπασώμεθα. Προηγείται δὲ τῆς μετανοίας ἡ ἐπίγνωσις τῶν οἰκείων πταισμάτων, ἥτις μεγάλη ἐστὶ πρὸς ἰλασμόν ἀφορμὴ· ἐλέησόν με', γὰρ φησι πρὸς τὸν Θεὸν ὁ ψαλμωδὸς προφήτης, 'ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω', διὰ τῆς ἐπιγνώσεως ἔλκων τὸν ἔλεον καὶ δι' ἐξαγορεύσεως καὶ τῆς αὐτομεμφίας τελείαν τὴν ἄφεσιν κομιζόμενος· εἶπα', γὰρ, φησὶν, 'ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδιάς μου'· τῇ γὰρ ἐπιγνώσει τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων ἔπεται ἡ οἰκεία κατάγνωσις, ταύτη δὲ ἡ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι λύπη, ἣν ὁ Παῦλος κατὰ Θεὸν προσηγόρευσε. Τῇ δὲ κατὰ Θεὸν λύπη ταύτη πέφυκεν ἀκολουθεῖν ἡ μετὰ συντριμμένης καρδιάς πρὸς τὸν Θεὸν ἐξαγόρευσις τε καὶ δέησις, καὶ ἡ ὑπόσχεσις τῆς εἰς τὸ ἐξῆς τῶν κακιῶν ἀποχῆς· καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ μετάνοια».-

¹³ Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (Ἀντιόχεια Συρίας, πιθ. 349 – Κόμανα Πόντου 14 Σεπτεμβρίου 407) γνωστὸς καὶ ὡς Ἰωάννης τῆς Ἀντιοχείας. Ἦταν Ἕλληνας, ἀντιοχέας ῥήτορας, συγγραφέας, πατέρας καὶ ἱεράρχης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Γεννήθηκε στὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας μεταξὺ

τὰ τέλη τοῦ 4^{ου} αἰῶνα μ.Χ. στήν δευτέρα ὁμιλία του πρὸς αὐτόν : «Γι' αὐτὸ ἐκπλήσομαι μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ θαυμάζω τὴν προθυμία τοῦ Παύλου, ἐπειδὴ δέχθηκε τόση χάρη, ἐπειδὴ ἔκαμε τέτοιο τὸν ἑαυτό του. Καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ θαυμάζετε μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ μιμησθε τὸ παράδειγμα αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ ἔτσι θὰ μπορέσωμε νὰ λάβωμε τὰ ἴδια μὲ ἐκεῖνον στεφάνια. Ἐὰν ὅμως ἀπορηῆς ἀκούοντας ὅτι, ἐὰν κατορθώσης τὰ ἴδια, θὰ πετύχῃς τὰ ἴδια μὲ τὸν Παῦλο, ἄκουσε αὐτόν νὰ λέγῃ τὰ ἑξῆς: "Ἐχω ἀγωνισθεῖ τὸν καλὸ ἀγῶνα, ἔχω φθάσει στὸ τέλος τοῦ δρόμου, ἔχω διαφυλάξει τὴν πίστη. Λοιπὸν, μοῦ ἐπιφυλάσσεται τὸ στεφάνι τῆς δικαιοσύνης, πού θὰ μοῦ δώσῃ σὰν ἀνταμοιβὴ ὁ Κύριος, ὁ δίκαιος κριτής, κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη· καὶ ὄχι μόνον σὲ ἐμένα, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους πού ἔχουν ἀγαπήσει τὴν ἐμφάνισή του"¹⁴. Βλέπεις ὅτι ὅλους τοὺς καλεῖ στήν ἴδια κοινωνία; Ἐπειδὴ, λοιπὸν, ὑπάρχουν τὰ ἴδια γιὰ ὅλους, ἂς φροντίσωμε ὅλοι νὰ γίνωμε ἄξιοι τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα μᾶς ἔχει ὑποσχεθεῖ. Καὶ ἂς μὴ δοῦμε μόνον τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκταση τῶν κατορθωμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ πάθος τῆς προθυμίας μὲ τὴν ὁποία ἀπέσπασε τόση χάρη, καὶ τὴν συγγένεια τῆς φύσεως, ἐπειδὴ εἶχε ὅλα αὐτὰ τὰ κοινὰ μὲ ἐμᾶς. Καὶ ἔτσι, καὶ τὰ ὑπερβολικὰ δύσκολα, θὰ μᾶς φανοῦν εὐκόλα καὶ ἐλαφριά, καὶ ἀφοῦ κοπιᾶσωμε στὸν σύντομο αὐτὸ χρόνον, θὰ φορέσωμε τὸ ἀφθαρτο καὶ ἀθάνατο ἐκεῖνο στεφάνι, μὲ τὴν χάρη καὶ τὴν φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη τώρα καὶ πάντοτε, καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων· ἀμήν»¹⁵.

344 καὶ 354 μ.Χ. Ἔδρασε στήν ἴδια πόλη, ἀλλὰ καὶ στήν Κωνσταντινούπολη καὶ τελικὰ ἐκοιμήθη ἐκδιωγμένος ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορική αὐλὴ τὸ 407 λόγω τοῦ αὐστηροῦ ἐλέγχου πού τῆς ἀσκούσε. Ὁ ἴδιος συγκαταλέγεται ἀνάμεσα στὶς κορυφαῖες ἐκκλησιαστικὲς προσωπικότητες καὶ ἔνεκα τοῦ ἀξεπεράστου χαρίσματός του στήν ὁμιλία. Διετέλεσε καὶ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ὅπου διεκρίθη γιὰ τὸ μεγάλο καὶ πολὺπλευρο ποιμαντικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο πού διενήργησε. Τελικῶς ἀνεδείχθη ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον λαοφιλεῖς ἱεράρχες καὶ κατατάσσεται στοὺς μεγάλους πατέρες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφήνοντας σπουδαῖο, ἀνεκτίμητο καὶ διαχρονικὸ συγγραφικὸ καὶ ἐρμηνευτικὸ ἔργο πού ἀγκαλιάζει ὅλο τὸ φάσμα τῶν ποιμαντικῶν καὶ θεολογικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Μαζὺ μὲ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο καὶ τὸν Μέγα Βασίλειο ἀποτελοῦν τοὺς τρεῖς ἱεράρχες πού θεωροῦνται οἱ προστάτες τῆς παιδείας ἀπὸ τὰ βυζαντινὰ χρόνια μέχρι καὶ σήμερα.- (https://el.wikipedia.org/wiki/Ἰωάννης_ο_Χρυσόστομος)

¹⁴ **Β' Τιμ. 4, 7-8** : «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ».-

¹⁵ **ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Β' Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον, ΕΠΕ, τόμ. 36, 428, 26 - 431, 21** : «Διὰ τοῦτο ἐκπλήττομαι τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν, διὰ ταῦτα θαυμάζω τοῦ Παύλου τὴν προθυμίαν, ὅτι τοσαύτην ὑπεδέξατο χάριν, ὅτι τοιοῦτον παρεσκεύασεν ἑαυτόν. Καὶ ὑμᾶς παρακαλῶ μὴ θαυμάζειν μόνον, ἀλλὰ καὶ μιμῆσθαι τὸ ἀρχέτυπον τοῦτο τῆς ἀρετῆς· οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τῶν αὐτῶν στεφάνων κοινωνῆσαι ἐκείνῳ. Εἰ δὲ θαυμάζεις ἀκούων, ὅτι, τὰ αὐτὰ κατορθώσας, τῶν αὐτῶν ἐπιτεύξη, ἄκουσον αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος: "Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι Κύριος ὁ δίκαιος κριτής ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ". Ὁρᾶς πῶς πάντας εἰς τὴν αὐτὴν κοινωνίαν καλεῖ; Ἐπεὶ οὖν ἅπασιν πρόκειται τὰ αὐτά, πάντες σπουδάσωμεν ἄξιοι γενέσθαι τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν· καὶ μὴ μόνον τὸ μέγεθος καὶ τὸν ὄγκον τῶν κατορθωμάτων ἴδωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν πόνον τῆς προθυμίας, δι' ἧς τοσαύτην ἐπεσπάσατο χάριν, καὶ τὸ τῆς φύσεως συγγενές· τῶν γὰρ αὐτῶν ἡμῖν ἐκοινώνησεν ἀπάντων. Καὶ οὕτω καὶ τὰ σφόδρα δυσκατόρθωτα ῥάδια ἡμῖν φανεῖται καὶ κοῦφα, καὶ τὸν βραχὺν τοῦτον καμόντες χρόνον, τὸν ἀγήρω καὶ ἀθάνατον ἐκεῖνον στέφανον φοροῦντες διατελέσωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν».-

Μέσα, λοιπόν, σὲ αὐτὸν τὸν λαμπρὸ ἑορτασμὸ τοῦ πολιούχου μας, καὶ μαζὺ μὲ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πόλεως τῆς Καβάλας, τὸ **1913**, ἡ χαρὰ μας εἶναι μεγάλη, πού καὶ πάλι πανηγυρίζομε τὸν ἅγιο καὶ ἔνδοξο **ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΥΛΟ** τὸν προστάτη καὶ ἰδρυτὴ τῆς ἀγίας μας ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θάσου. Ἐφέτος μάλιστα, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 2026, ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία ἑορτάζει καὶ τὸ χαρμόσυνο καὶ σεβάσμιο γεγονός τῆς αἰσίας καὶ ἀγλαοκάρπου συμπληρώσεως τῶν ἑκατὸν (100) ἐτῶν ἀπὸ τὴν τελετὴ τῶν ἱερῶν **ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ** τοῦ Καθηδρικοῦ μας Ναοῦ τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ πολιούχου μας ἀγίου Ἀποστόλου **ΠΑΥΛΟΥ** ἀφιερωθέντος καὶ τιμωμένου στοὺς αἰῶνες, καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο γεγονός, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἤδη πραγματοποιιοῦνται ἀνάλογες ἑορταστικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις.

Ἰδιαιτέρως, σήμερα, σᾶς προσκαλοῦμε γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ πολιούχου μας ἀγίου Ἀποστόλου **ΠΑΥΛΟΥ** στὸν καθεδρικὸ ἱερό μας Ναό:

α) τὴν **ΚΥΡΙΑΚΗ 28^η ΙΟΥΝΙΟΥ** στίς **7 τὸ ἀπόγευμα** στὸν Μέγα Ἀρχιερατικὸ **ΕΣΠΕΡΙΝΟ** καὶ στὴ συνέχεια στίς **8:30** στὴν ἱερὰ **ΛΙΤΑΝΕΥΣΗ** τῆς σεπτῆς Εἰκόνας τοῦ στα Βήματα τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου, ἀπὸ τὸν ἱερό Ναὸ μέχρι τὸ μνημεῖο τῆς ἀφίξεώς του στὴν ἀρχαία Νεάπολη, στὸ κέντρο τῆς Καβάλας, ὅπου θὰ τελεσθῇ ἡ ἀρτοκλασία καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ θεῖο Κήρυγμα,

β) τὴν **ΔΕΥΤΕΡΑ 29^η ΙΟΥΝΙΟΥ** τὸ πρωῖ στὸν **ΟΡΘΡΟ**, στὸ Ἀρχιερατικὸ **ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ** καὶ στὴν **ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ** γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πόλεως μας ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴ κατοχὴ τὸ **1913**, ἐπὶ παρουσία τοῦ ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Τασούλα, καὶ

γ) τὸ βράδυ τῆς **ΔΕΥΤΕΡΑΣ 29^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ** στίς **9 μ.μ.** στὴν ἱερὰ **ΑΓΡΥΠΝΙΑ** πού θὰ πραγματοποιηθῇ στὴν πρώτη ἐκκλησία τοῦ ἀποστόλου **ΠΑΥΛΟΥ** στὴν ἀρχαία πόλη τῶν Φιλίππων, ἡ ὁποία μᾶς παραχωρεῖται εὐγενῶς ἀπὸ τὴν Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων Καβάλας γιὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς τῆς λατρευτικῆς μας συνάξεως.

Σᾶς περιμένομε ὅλους καὶ ὅλες μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ πνευματικὴ ἀγαλλίαση.

Μὲ ἐγκάρδιες πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίες,

Εὐχέτης πρὸς τὸν **ΚΥΡΙΟΝ** ἡμῶν **ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ**

διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου **ΠΑΥΛΟΥ**

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Φιλιππων, Νεαπολεως καὶ Θάσου
Στεφάνος

✠ **Ο ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ**